

prima instanță - A.Spoială
instanța de apel I.Cimpoi, L.Blugac, A. Minciuna,

ÎNCHEIERE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Bortă Ghenadie în interesele recurentului societatea cu răspundere limitată „Fruet-Logistic”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată „Fruet-Logistic” împotriva societății cu răspundere limitată „Rocon-Trans” și a intervenientului accesoriu societatea cu răspundere limitată „Diaconu-Lux” cu privire la încasarea despăgubirilor, a cheltuielilor de asistență juridică și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Fruet-Logistic”, și menținută hotărârea judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 11 iunie 2014,

c o n s t a ă ;

La 09 octombrie 2013, societatea cu răspundere limitată „Fruet-Logistic” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva societății cu răspundere limitată „Rocon-Trans” și a intervenientului accesoriu societatea cu răspundere limitată „Diaconu-Lux” în care a solicitat încasarea despăgubirii pentru marfa transportată în mărime de 3800 dolari SUA, încasarea taxelor vamale în mărime de 159811,27 ruble rusești, încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 5000 lei și compensarea cheltuielilor de plata taxei de stat în mărime de 3192,80 lei.

În motivarea pretențiilor înaintate a reiterat că, potrivit declarației vamale nr. 30271581 din 10 ianuarie 2012, a carnetului TIR nr. RX68225774, a scrisorii de

trăsură CMR nr.001020 din 01 ianuarie 2012, cărauşul societatea cu răspundere limitată „Rocon-Trans” s-a obligat să transporte în Federaţia Rusă, către destinatarul societatea cu răspundere limitată „Rruct-Logistic” struguri proaspeţi în valoare de 3800 dolari SUA.

Indică că, din motive necunoscute marfa nu a ajuns către destinatar, însă aceasta a intrat pe teritoriul Federaţiei Ruse, întreprinderea achitînd taxele vamale aferente importului în sumă de 159811,27 ruble ruseşti, fapt confirmat prin declaraţia vamală.

Invocă că, soluţionarea litigiului pe cale amiabilă între părţi, nu s-a soldat cu succes.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău din 11 iunie 2014 acţiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată „Fruct-Logistic” s-a respins.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 08 octombrie 2014, s-a respins apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Fruct-Logistic” şi s-a menţinut hotărîrea judecătoreiei Ciocana mun. Chişinău din 11 iunie 2014.

La 13 noiembrie 2014, avocatul Bortă Ghenadie în interesele recurentului societatea cu răspundere limitată „Fruct-Logistic”, a declarat recurs împotriva hotărîrilor judecătoreşti, cerînd admiterea recursului, casarea acestora şi emiterea unei noi hotărîri de admitere a acţiunii şi încasarea a taxei de stat achitată pentru examinarea recursului în mărime de 1800 lei.

În motivarea recursului s-a menţionat că, hotărîrile emise de către instanţele ierarhic inferioare sunt neîntemeiate şi pasibile casării, instanţele judecătoreşti au aplicat şi interpretat eronat legea materială.

Indică că, la examinarea cauzei în fond de către partea pîrîtă nu a fost prezentate probele pe care le-au invocat în susţinerea poziţiei sale, iar faptul că marfa nu a fost livrată destinatarului s-a demonstrat prin faptul că destinatarul deţine carnetul TIR în original, acesta fiind lăsat de către pîrît la firma de brokeri de la frontieră, care a efectuat procedurile de vămuire a mărfii.

Susţine că marfa nu a ajuns la punctul de destinaţie, şi astfel carnet TIR în original nu a fost restituit, iar actul de predare-primire a mărfii nu a fost întocmit.

Consideră că, nu există nici o prevedere legală naţională sau internaţională, care să stabilească obligaţia destinatarului de a înainta o reclamaţie timp de 21 de zile, în cazul nelivrării mărfii de către cărauş.

Mai susţine că, instanţele ierarhic inferioare au interpretat eronat şi abuziv recomandarea nr. 33 a Curţii Supreme de Justiţie.

Menţionează recurentul că instanţele investite cu judecarea fondului incorect au respins acţiunea pe faptul omiterii termenului de 21 zile pentru înaintarea pretenţiei, constatarea fiind eronată, ilegală şi contrară, atît prevederilor legislaţiei naţionale cît şi prevederilor Convenţiei privind contractul de transport internaţional de mărfuri de pe şosele din 19 mai 1956.

Potrivit scrisorii instanţei de apel, decizia motivată a fost expediată în adresa părţilor la 28 octombrie 2014, deci recurentul s-a conformat prevederilor legale şi recursul declarat la 13 noiembrie 2014 este depus în termen, potrivit prevederilor art. 434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de Procedură Civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Bortă Ghenadie în interesele recurentului societatea cu răspundere limitată „Fruct-Logistic”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de Procedură Civilă.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurenților de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Bortă Ghenadie în interesele recurentului societatea cu răspundere limitată „Fruct-Logistic”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de Procedură Civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către avocatul Bortă Ghenadie în interesele recurentului societatea cu răspundere limitată „Fruct-Logistic”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari